

נְאֻדָּאן מַהֵר הַמַּעֲרָב¹³

המלומד¹⁴ צ'ן מְהַאִי־צ'אֵנְג חלם בעת תפילה במקדש סומין¹⁵. בחלומו פתח סומין את הדלת הראשית והזמין אותו להכנס, אך המלומד הצטנף בחשש. אמר לו סומין "ביום הזה תהיה לתלמיד שלי, מן הראוי שתיכנס בדלת הראשית." משנכנס והתיישב, עודו מהוסס, הודיע אחד המשרתים: "האל של עיר המחוז טְאֵנְגְשִׁי מבקש להיפגש איתך" ובעקבותיו נראה אל חובש כתר גבוה. סומין פנה לצ'ן ללא כללי טקס. ואמר "הוא מהכפופים לי, אתה תלמיד שלי, מן הראוי שאתה תשב במושב הכבוד." צ'ן חשש, אך התיישב. הוא שמע את האל וסומין מדברים בקולות נמוכים, ולא הצליח להבין דבר מלבד המילים "מיתה בגְּנָאֵנְגְשִׁי, בינות אנשי טְאֵנְגְשִׁי, נְאֻדָּאן מהר-המערב, שנותיו לאלפים". האל הכריז כי יעזוב ברשותם, וסומין ביקש מצ'ן ללוות אותו. בהגיעם לדלת שאל האל "הקשבת היטב לדברים שדיברתי עם האדון?". "שמעתי רק מספר מלים" השיב צ'ן, והאל אמר "נצור אותן בליבך. יום יבוא ובהן תיבחן." את אותם דברים אמר לו סומין משחזר ונכנס. מרוב חרדה התעורר, ודברי האנשים מהחלום היו לו לחידה.

משפחתו של צ'ן היתה עניה, אך היה לו קרוב רחוק בשם לי אשר נבחר למשרת מושל בגְּנָאֵנְגְשִׁי, ורצה את המלומד צ'ן לצידו. צ'ן סירב באמרו "האל בחלום אמר 'מיתה בגְּנָאֵנְגְשִׁי', אם אהיה לצידך חוששתני שהדבר ימיט אסון". אך המושל הבין זאת אחרת "האל אמר 'מיטה בגְּנָאֵנְגְשִׁי' לא מיתה כמו ב'מוות'. אם הכוונה היתה למיתה בגְּנָאֵנְגְשִׁי איך ייתכן 'בינות אנשי טְאֵנְגְשִׁי'?" צ'ן שקל את הדברים, ולבסוף הצטרף אליו לגְּנָאֵנְגְשִׁי.

מרכז האגף המערבי של לשכת המושל היה נעול ואפוף מסתורין, ואנשים לא העיזו לפתוח אותו. צ'ן פתח אותו, מצא שם גן סלעים עם בית-גן, וקבע שם את מקום משכבו. יותר מחודש חי שם מבלי שיארע לו רע, ובחודש השמיני בעת חגיגת אמצע הסתיו שר שם מתוך שיכרות "הירח זוהר כמו מים שניקזים במגדל"¹⁶ ומן האויר נשמע קול של אדם צוחק ומוחא כפיים: "הירח זוהר כמו מים הנקזים במגדל", אמרת בטעות 'ניקזים'. צ'ן הביט מעלה בבהלה וראה איש זקן, חובש כובע קנים בהיר ובגד פשוט, יושב על ענף העץ. בפחדו פנה צ'ן לברוח אל חדר השינה, אך הזקן קפץ לקרקע, אחז בו ואמר:

"אל תפחד. איפה נשמע על שד עם הידור ונימוסים כמו שלי?"

"אז איזו רוח אתה?" שאל צ'ן

"חדל שטויות" ענה זה "עלינו עוד לדון בענייני שירה"

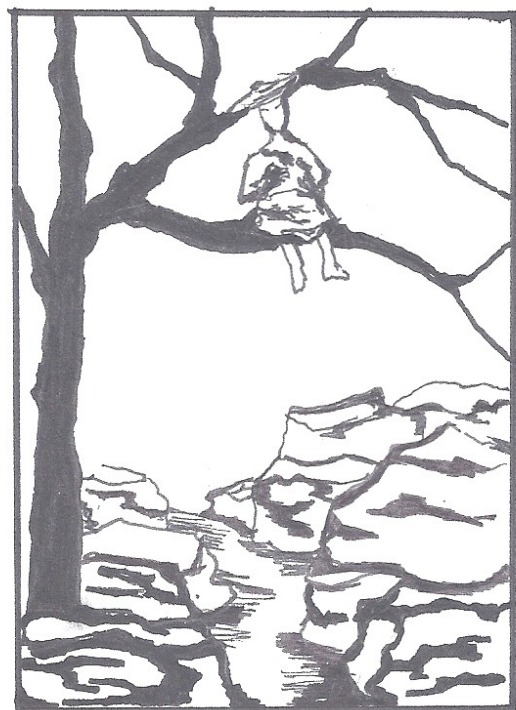
13 נְאֻדָּאן יכול להיות מתורגם בין השאר כ"תעלול המשקל".

14 הכוונה - עבר את הבחינות המחוזיות, ולפיכך מכובד ובעל זכויות, ורשאי להיבחן בבחינות הקיסריות. ניתן להשוות זאת לתואר ראשון כיום.

15 שם שלאחר המוות למלומד והגיבור הלאומי יו' צ'יינ, איש ג'ֵ'נְאֵנְג מתקופת שושלת מינג.

16 עיוות של שורה ידועה מן האופרה הסינית.

צ'ן ראה כי זקנו וגבותיו אינם בעלי סלסול מיוחד, והוא ככל האדם, ודעתו נחה. הם נכנסו פנימה ושם החליפו ביניהם חרוזי שיר. האותיות שכתב הזקן היו מוזרות ונראו כמו ראשני צפרדעים, וצ'ן שאל לסיבת הדבר. "כשהייתי צעיר" ענה הזקן "היה נהוג לכתוב באותיות כאלו, הייתי מעוניין לשנות אותן לצורתן המודרנית, אך משום שידי כבר מיומנת אני מתקשה לשנות ממנהגי". ומכאן שהתקופה בה היה צעיר קדמה לשלטונה של השליטה זה¹⁷. מאז חזר מדי לילה, והפגישות היו מאוד אישיות.

משרתו של המושל היה רואה מדי יום את צ'ן שותה ומדבר לאויר, ומיהר לדווח למושל. המושל הרגיש גם הוא שצ'ן נעשה אחוז דיבוק, ופנה אליו בתוכחה: "רוח רעה אחזה בך, חוששתני כי הנבואה "בגואנגשי ימצא מיתה" מתחילה להתגשם". ההבנה החלה לחלחל אל צ'ן, והוא תכנן עם המושל כיצד ימלט אל כפרו ויברח מן הנבואה. משעלה על הסירה, נראה עליה גם הזקן, אף על פי שצ'ן היה היחיד שיכל לראות אותו. כשעברה הסירה דרך ג'יאנגשי פנה אליו הזקן: "מחר נעבור את גבול ג'יאנג, ויבוא קץ

על ייעודנו המשותף. אין לי ברירה אלא להעלות את העניין: אני עוסק בטכניקות דאואיסטיות מזה אלפי שנים, אך ללא הצלחה¹⁸. עדיין חסרים לי אלף וחמש-מאות קילוגרם של עץ אלגם¹⁹ על מנת לגלף צלם של האשה המסתורית²⁰ היום אני מבקש ממך להשיג לי זאת, ואם לא כן, אעקור את ליבך וריאותיך". צ'ן נחרד ושאל "באיזו מסורת דאואיסטית אתה עוסק?" וזה ענה "מסורת האואיזם". צ'ן הבין כי מדובר במסורת דאואיסטית העוסקת ב"קפד ראשו", נחרד אף יותר, ואמר "חכה, ואלך לבדוק את העניין עם בני ביתי".

משהגיע להאיצ'אנג סיפר את הדבר לבני ביתו ולחבריו, והם אמרו כאיש אחד "סומין התנבא על ו'אנדאן מהר-המערב, אולי מדובר באותו בן-שטן?". למחרת הגיע הזקן, וצ'ן שאל "אתה מתגורר בהר-המערב?" פניו של הזקן העלו סומק והוא גידף "אלו דברים שמעבר לבינתך, מעניין מי הטיפוס המפוקפק שמלמד אותך את הדברים האלו". צ'ן סיפר זאת לאחד מחבריו וזה אמר "אם זה מעניין אותך, מן הראוי לגרור את בן-השטן אל מקדש סומין". ואכן צ'ן הוביל את הזקן אל המקדש, וזה החויר כולו ופנה לברוח. צ'ן לפת אותו בשתי ידיו ומשך אותו בכוח פנימה. הזקן השמיע קול שריקה ממושך ונעלם בהבזק אל השמיים. מאז לא חזר עוד.

לאחר מכן נרשם צ'ן כתושב ט'אנגשי, ועבר את הבחינות הקיסריות. והבוזן בהן היה העילוי יו' ג'צ'ן²¹.

17 המדובר בנ'ונה, אחת משני השליטים האגדיים הקדומים ביותר, שמתוארכים מסורתית אלפי שנים לפני הספירה. לפיכך גילו היה מספר אלפי שנים.

18 הצלחה משמעותה הפיכה לקדוש דאואיסטי - בן אלמוות שנסק לשמיים. נראה כי הוא הצליח להאריך את חייו, אך לא להפוך לקדוש דאואיסטי.

19 בעבר תירגמו זאת למילה "קינמון", אשר ידוע כמרכיב בשיקויים דאואיסטיים להארכת חיים.

20 שם קיצור ל"אשה המסתורית של תשעת הרקיעים". במקור היתה זו אלה שהופיעה באגדות הקדומות של סין, ומאוחר יותר נכללה בין הקדושים של המסורת הדאואיסטית.

21 פקיד מפורסם בתקופת חייו של הסופר. נחשב עילוי משסיים במקום הראשון בבחינות הקיסריות, שימש "שר החינוך"